

[Pia Kjærsgaard]

den, men selv om hæftet kun koncentrerer sig om eksjugoslaver, synes jeg, at man i debatten også bør medtage palæstinensere, tyrkere, tamiler, somaliere, russere, libanesere, iranere, irakere og andre folkeslag, der er søgt op til Nordens smørhul med gode sociale forhold.

Det savner jeg utrolig meget i ministerens beretning, som jeg mener fejlagtigt er baseret på en enkelt gruppe. Det er klart, at det er et meget stort og tilmed voksende problem med de mange asylsøgere fra det tidligere Jugoslavien, og det er forfælt, at vi modtager så mange tilrejsende fra dette område, når der er plads i hjemlandet og mulighed for at anbringe og hjælpe disse mennesker tæt på deres eget område. Det er blevet nævnt gang på gang heroppefra, og ministeren skriver også selv i sin redegørelse, at man hjælper bedre, billigere og udnytter ressourcerne mere effektivt, hvis man gør det på stedet.

Bus efter bus ankommer til den danske grænse med asylsøgere, der er kørt til Polen og sat på færgen til Danmark, hvor de så kan søge om asyl. Det, vi mangler, og det er også blevet nævnt, er den visumpligt, som vi ser praktiseret i andre lande omkring os, og som kan standse tilstrømningen, der endda kan forventes optrappet efter de fornuftige tyske stop, som blev vedtaget i sidste uge. Midlertidige opholdstilladelser, som gives til eksjugoslaver, er en narresut for den danske befolkning, og det tror jeg godt ministeren er klar over, for de sikrer jo ikke, at de, der får midlertidig opholdstilladelse, igen forlader Danmark, når der forhåbentlig på et tidspunkt atter er fred i det tidligere Jugoslavien.

Alle de tilrejste har ret til at søge asyl i Danmark, uanset hvordan de er kommet herind, også på en midlertidig opholdstilladelse, og når man har boet her i en årrække, hvorfor skulle man dog så vende tilbage, medmindre man blev tvunget til det. Uanset hvordan det ender i det tidligere Jugoslavien, er der vist ingen, der er i tvivl om, at det vil blive meget dårlige forhold, man skal vende tilbage til, og med den lovgivning, vi har – og ministeren må ikke blive ved med at foregøgle, at der kun er tale om midlertidige opholdstilladelser – vil det nok være meget svært for ikke at sige umuligt at få flygtninge fra det tidligere Jugoslavien til at vende hjem igen.

I indenrigsministerens redegørelse, pkt. 10, skrives i sidste afsnit:

»Hele ordningen er således tilrettelagt med henblik på, at de pågældende personer skal vende tilbage, når forholdene tillader det.«

Jeg vil godt høre, hvad regeringen agter at foretage sig, når det ikke sker. Har man taget nogen forholdsregler? Ved man, hvad man vil gøre, når det viser sig, at flygtninge ikke kan eller vil vende hjem igen?

I Fremskridtspartiet er vi meget enige med indenrigsministeren i, at der skal søges skabt en meget kortere sagsbehandlingstid, men vi er nok ikke enige i, at det skal ske ved en stramning af den nugældende lov, hvor ankeinstans efter ankeinstans forlænger sagsbehandlingen. Når alle muligheder er udtømte, har vi set det, vi har diskuteret lidt i dag, nemlig at man så besætter en kirke eller går til pressen, som omtaler sagen, hvorefter politikerne desværre laver særlove, og dermed er de selv med til at forlænge og fordyre tingene.

Indenrigsministeren fokuserer desværre mere på ressourcer end på lovgivning, så på det område når vi nok ikke til enighed, for problemerne løses efter Fremskridtspartiets mening ikke af penge og ekstra arbejdskraft alene; der skal også ske en stramning af de nugældende love.

Det er interessant at læse i et af afsnittene, at regeringen er villig til at overveje nye løsningsmetoder, så et ophold ikke forlænges unødigt, f.eks. igennem udsigtsløse klager eller genoptagelsesbegæring, og det ville være fint, hvis indenrigsministeren ville uddybe, hvad det er regeringen tænker på.

Jeg må endnu en gang understrege, at vi er enige med regeringen, og jeg kan forstå med de andre partier, også SF, i, at hjælp så nær på hjemlandet som overhovedet muligt er det bedste, så den tankegang holder vi fast i, når vi taler om eksjugoslaver. I stedet for at bygge flygtningebyer i Danmark, og loven om det er vedtaget af alle partier undtagen Fremskridtspartiet, vil både penge og ressourcer kunne bruges meget bedre tæt på hjemegnen, og det kan ikke understreges tit nok.

Vi støtter naturligvis regeringens intentioner om at forstærke den humanitære indsats i eks-Jugoslavien, men vi vil meget gerne have, at regeringen også ser på en stramning af muligheden for at rejse til Danmark fra eks-Jugoslavien, og vi vil altså endnu en gang anbefale indførelse af visumpligt.